

Vespres d'Arnadí & Dani Espasa – *Giuseppe riconosciuto* de Domènec Terradellas

Palau Òpera

Dijous, 24 d'octubre de 2024 – 19 h

Sala de Concerts

Concert del 120è i 40è aniversaris de la «Revista Musical Catalana»

Amb el suport de:

Amb el finançament del Ministeri de Cultura, en el marc de la Capitalitat Cultural de Barcelona impulsada pel Ministeri de Cultura i l'Ajuntament de Barcelona

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Èlia Casanova, *soprano* – Giuseppe
Rafael Quirant, *contratenor* – Giuda
Mercedes Gancedo, *soprano* – Beniamino
Anna Alàs i Jové, *mezzosoprano* – Simeone
Jorge Navarro Colorado, *tenor* – Tanete
Roger Padullés, *tenor* – Cabri
Vespres d'Arnadí
Dani Espasa, *director*

Domènec Terradellas (1713-1751)

Giuseppe riconosciuto (òpera en tres actes)

Llibret de Pietro Metastasio (1698-1782)

Producció estrenada en el Festival de Torroella el 29 de juliol del 2023. Auditori
Espai Ter, Torroella de Montgrí.

Personatges:

Giuseppe – Josep, fill de Jacob
Giuda – Judà, germà de Giuseppe
Beniamino – Benjamí, germà de Giuseppe
Simeone – Simeó, germà de Giuseppe
Tanete – Tanet, confident de Giuseppe
Cabri, confident de Giuseppe

1. **OBERTURA** (Presto-Larghetto e sotto voce-Allegretto)

ACTE PRIMER

Escena I

2. Recitatiu (Giuseppe i Tanete)
3. Ària: Indegno è quest'oggetto (Tanete)

Escena II:

4. Recitatiu (Giuseppe i Cabri)
5. Ària: Vederti bramerei (Giuseppe)

Escena III:

6. Recitatiu (Cabri)
7. Ària: Jo lo so, che giusto sei (Cabri)

Escena IV:

8. Recitatiu (Giuda i Beniamino)
9. Ària: Se il rammentare, oh Dio (Beniamino)
10. Recitatiu (Giuda)
11. Ària: Par che stridano sull'arco (Giuda)

Escena V:

12. Recitatiu (Giuseppe i Cabri)

Escena VI:

- Recitatiu (Giuseppe, Simeone i Cabri)
13. Ària: Ah, ti direi crudele (Simeone)

Escena VII:

14. Recitatiu (Tanete)

Escena VIII:

- Recitatiu (Giuseppe, Giuda i Beniamino)
15. Ària: Deh serena il dolce viso (Giuseppe)

Escena X:

- Recitatiu (Giuda, Beniamino, Simeone i Tanete)
- Recitatiu (tots els germans)
17. Cor: Guida Signor, geloso (tots els germans)

PAUSA

ACTE SEGON

Escena I:

18. Recitativu (Giuseppe i Beniamino)

Escena II:

Recitativu (Giuseppe i Beniamino)

19. Ària: Qual pena sia l'amare (Giuseppe)

Escena III:

20. Recitativu (Beniamino i Cabri)

21. Ària: Credi che avendo in dono (Beniamino)

Escena IV:

22. Recitativu (Simeone i Cabri)

23. Ària: Come sen' vola (Simeone)

Escena V:

24. Recitativu (Giuda i Cabri)

25. Ària: Ne mostra il prato, si bel ma frale (Giuda)

Escena VI:

26. Recitativu (Giuseppe i Cabri)

27. Ària: S'inganna ogn 'un che spere (Giuseppe)

28. Recitativu (Giuseppe i Cabri)

29. Ària: Se tanto afflitto gemi (Cabri)

Escena VII:

30. Recitativu (Giuseppe i Tanete)

31. Ària: So che la gloria perde (Tanete)

Escena VIII:

32. Recitativu (Giuseppe)

Escena IX:

Recitativu (Giuseppe, Giuda, Beniamino i Simeone)

Recitativu (tots els germans)

33. Cor: Chiaro splenda in ogni riva (tots els germans)

Escena X:

34. Recitativu (Giuseppe i Beniamino)

35. Duo: In questo bacio mio (Giuseppe i Beniamino)

ACTE TERCER

Escena I:

36. Recitatiu (Beniamino, Simeone e Cabri)

37. Quartet: Deh pietà del padre almeno (Giuda, Beniamino, Simeone i Cabri)

Escena II:

38. Recitatiu (Giuseppe i Tanete)

39. Ària: Non v'intendo e pur vi adoro (Tanete)

Escena III:

40. Recitatiu acompanyat: Tu che dell'alme nostre (Giuseppe)

41. Ària: Sarò qual madre amante (Giuseppe)

Escena V:

Recitatiu (Giuseppe, Tanete i Cabri)

Recitatiu (Giuseppe, Giuda, Beniamino, Simeone, Tanete i Cabri)

43. Ària: Voi, se pietà provate (Beniamino)

44. Recitatiu (Giuseppe, Giuda, Beniamino, Simeone, Tanete i Cabri)

45 Cor: A quel celeste arcana (tots)

Fí de l'òpera

Durada del concert:

Primera part, 60 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 80 minuts

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Palau Digital

#òpera #antiga @patrimonicatalà

endesa

Poema

La impostura

Hi ha un punt concís,
un xic esbiaixat i falsiós
—com un circ de traços virtuals—,
que estén un punt de fuga
cap a l'oblit. Res més.

Qui venç és la perfecta despulla
que gesticula, titellaire i loquaç,
en un decadent teatret de comarques.
Resta un robot, llavors,
que repeteix els salms tristíssims
de la compassió.

No és senzill expiar les càrregues
en temps descreguts.
I res no és gratuït, ben mirat,
en el país dels guanys immensos.

Que barroc, el dolor!

Però quan tornes a contemplar
la perspectiva, tot ha canviat.
Un hacker t'ha duplicat
i entres a les cases,
hi obres caixes fortes
i dorms, lasciu, a tots els llits.

Un gatet amb pèl de tigre
fa mèus i et clava l'urpa.
L'ideal del cor
és sempre fugisser.
Ho sabies?

I tot acaba aquí.

La fi de l'espectacle
és la història de l'amor.

Lluís Calvo

Del llibre *Centaures i rossinyols*.

La Pobla de Farnals: Edicions del Buc, 2023.

Comentari

Quan Domènec Terradellas naixia el 1713 a Barcelona, l'instant d'esplendor que havia viscut Catalunya durant els segles XIV i XV com a centre de creació musical preeminent a Europa feia molt temps que havia passat. El centre artístic a la Península feia anys que s'havia desplaçat a la cort espanyola i només el Monestir de Montserrat amb la seva escola de música continuava sent un centre musical de primer ordre del qual sortien, de tant en tant, compositors destacats com Joan Cererols (1618-1676), Antoni Soler (1729-1783), tots dos monjos, o Ferran Sor (1778-1839), virtuós de la guitarra el mètode del qual per tocar l'instrument era conegut a tota Europa.

La via d'entrada a la música per les famílies humils a principis del segle XVIII, com també ho havia estat en el passat, continuava sent l'església i Domènec Terradellas, fill de camperols, va introduir-se en el món de la música com a escolanet de la catedral de Barcelona. El 1732, quan tenia 19 anys, va marxar a Nàpols, part de la corona espanyola i preeminent centre musical i operístic, per a continuar els seus estudis en el Conservatori dei Poveri di Gesù Cristo, actual Conservatori de San Pietro a Majella, on també van estudiar Alessandro Scarlatti i Giovanni Battista Pergolesi, de qui Terradellas va ser segurament condeixeble.

Era habitual que els estudiants de música, en acabar la seva formació, es presentessin com a compositors amb un oratori, i Domènec Terradellas, que ja s'havia convertit en Domenico Terradeglias, va presentar el 1736 a l'oratori de Sant Felip Neri de Nàpols *Giuseppe riconosciuto da' suoi fratelli in Egitto*, basat en un llibret escrit tres anys abans per a la cort imperial de Viena per Pietro Metastasio i al qual havia posat música el napolità Giuseppe Porsile, compositor oficial de la cort austríaca. El llibret es va adaptar per a la seva presentació a Nàpols convertint l'*azione sacra* de Metastasio en una veritable òpera de temàtica religiosa i tres actes, com era usual en el gènere.

La història extreta per Metastasio dels capítols XXIX-LXVI del llibre del *Gènesis* ha estat objecte de múltiples versions musicals en els últims tres segles pel caràcter dramàtic de la història, que narra com els germans de Josep, fill de Jacob, envejosos de l'amor que el seu pare li tenia, el venen com a esclau i el fan passar per mort davant del seu pare. Portat a Egipte, Josep és empresonat i aconsegueix ser alliberat per la interpretació que fa d'un somni que ha tingut el faraó, qui l'acaba convertint en un poderós alt funcionari. Josep retroba a Egipte els seus germans que l'havien venut com a esclau i després de fer-los passar per diverses proves, els acaba revelant la seva identitat i els perdona.

L'obra no consta que s'interpretés fora de Nàpols. De fet, les obres de l'exitosa carrera de Domènec Terradellas per Europa com a compositor d'òpera en temps de Händel, no es van interpretar a Espanya en vida del compositor. Terradellas va reutilitzar i adaptar alguna de les àries de *Giuseppe riconosciuto* en altres de les seves òperes, com *Merope*, estrenada a Roma l'any 1743. Però a diferència d'altres obres seves, els fragments de les quals divulgaven en antologies impreses, d'aquest oratori de joventut no se n'ha trobat cap, molt probablement a causa la seva temàtica religiosa.

L'oratori *Giuseppe riconosciuto* de Domènec Terradellas va ser rescatat l'abril de 1995 per l'Orquestra de Cadaqués sota la direcció d'Ignacio Yepes en el marc de la Setmana de Música Religiosa de Cuenca. Aquell mateix any es va interpretar, el mes d'agost, en el marc del Festival de Cadaqués amb els mateixos músics a partir de les investigacions i l'edició de la partitura fetes per musicòleg Josep Dolcet (1961-2020), convertit en un gran expert del compositor barceloní i autor de la monografia inèdita *Domènec Terradellas, un compositor català en l'escena europea* escrita durant 2007-2012, gràcies a l'ajut de recuperació del patrimoni musical que li va atorgar la Fundació Ernest Lluch.

En la versió preparada per Dani Espasa, director musical del concert d'avui, s'han eliminat una part dels recitatius d'oratori *Giuseppe riconosciuto* i s'han suprimit les escenes 9 de l'acte primer i 4 de l'acte tercer.

Lourdes Morgades, periodista cultural especialitzada en música.

Comentari publicat en l'estrena de la producció al Festival de Torroella 2023.

Palau de la Música Catalana

Palau Òpera

24.10.24

Giuseppe riconosciuto
de Domènec Terradellas
—Vespres d'Arnadí
& Dani Espasa

28.04.25

Il Giustino de Vivaldi
—Accademia Bizantina
& Ottavio Dantone

14.05.25

Tamerlano de Händel
—Freiburger
Barockorchester
& René Jacobs

Palau Grans Veus

11.11.24

Philippe Jaroussky
& Jérôme Ducros

15.02.25

Serena Sáenz
& Vespres d'Arnadí

08.04.25

Diana Damrau, Jonas
Kaufmann & Helmut
Deutsch

09.05.25

Andrè Schuen
& Daniel Heide

Entrades a la venda a palaumusica.cat

Biografies

Èlia Casanova, soprano

Titulada Superior de Cant pel Conservatori de Música de València, es va especialitzar en música antiga al Royal Birmingham Conservatoire amb el prestigiós tenor Andrew King gràcies a una beca de l'Institut Valencià de la Música, i també féu un Màster en Interpretació i Investigació Musical per la VIU (Universitat Internacional de València).

Ha estat premiada amb diferents premis en l'àmbit de la música antiga, entre els quals destaquen el Cecil Drew Oratorio Prize (Anglaterra) i el Premi Especial del Jurat del Concurs Internacional de Música Antiga de Gijón. Col·labora regularment com a solista amb ensembles especialitzats com la Capella de Ministrers, La Capella Reial de Catalunya, Delirium Música o Opera Omnia, entre d'altres.

Té els seus propis projectes musicals amb les agrupacions La Ternura, Qvinta Essència i Projecte EVOCA. Així mateix, dirigeix el projecte de professionalització en música antiga per a agrupacions i solistes emergents Before Beethoven Project.

Ha participat a festivals de música de tot el món entre els quals destaquen la gira pels EUA amb Jordi Savall i La Capella Reial de Catalunya; Claudio Monteverdi Festival de Cremona; Festival de Música Antiga d'Urbino; Festival de Música Antiga de Besançon; BachFest Leipzig; Festival Accademia Musica Antica di Milano; Festival de Música Antiga dels Pirineus (FEMAP); Festival Clásicos en Verano de la Comunitat de Madrid; Festival de Música Antiga i Barroca de Penyíscola; Festival Internacional de Santander; Festival de Música Antigua de Granada; Festival de Arte Sacro de Madrid; Espurnes Barroques; Festival de Música Antiga d'Utrecht; o el Festival de Música Antigua de Gijón, entre d'altres.

Fins ara ha enregistrat vint-i-nou discos amb diverses agrupacions. Entre els darrers publicats destaca, *Reliquiae* i *Sixena* amb Capella de Ministrers; *El sentir de mi sentido* amb Qvinta Essència; *King of Silence* amb Delirium Música; *Plebeyos bailes* amb La Tendresa; i *Nana 2*, en solitari i *a capella*. El 2019 va publicar el seu primer treball discogràfic, *L'Universo sulla Pelle*, en què interpreta àries, madrigals i cantates del *seicento* italià, i que va ser premiat com a millor disc de recuperació de patrimoni musical en els Premis Carlos Santos de la Música Valenciana.

eliacasanova.com

Rafael Quirant, contratenor

Nascut a València (1996), és besnet de la cèlebre soprano Carmen Tur Melchor. Va ser alumne de Nereida López al CIAC (Vall d'Uxó) i després de Ricard Castelló. En finalitzar els estudis de disseny de moda a l'Escola d'Art i Superior de Disseny de València (EASD) amb les millors qualificacions, va ingressar al Conservatori Professional de Música Francesc Penyarroja de la Vall d'Uxó, amb l'objectiu de preparar-se per al Conservatori Joaquín Rodrigo de València. Actualment rep classes de l'eminent soprano Ofèlia Sala. També ha rebut consells i *masterclasses* d'Aurelio Viribay, Carles Budó, Carlos Chausson, Robert Expert, Nancy Fabiola Herrera, Miquel Ortega, Xavier Sabata, Isabel Rey, Celsa Tamayo i Mariella Devia, la qual el va becar en un dels seus darrers cursos.

Col·labora habitualment amb orquestres de la Comunitat Valenciana, tot destacant la Primitiva de Lliria, Orquestra de la Universitat de València, Orquestra del Conservatori de Música Joaquín Rodrigo de València, Orquestra Belles Arts, Orquestra del Centre Instructiu d'Art i Cultura, Orquestra de l'Ateneu Musical Schola Cantorum.

Ha participat com a finalista a la 95a convocatòria del Concurs de Juventudes Musicales de España. També va ser finalista del Concurs d'Òpera de la Ciutat d'Albacete, del Concurs de Joves Talents de Montserrat i darrerament ha guanyat el Concurs de Juventudes Musicales de España (convocatòria número 101).

Ha treballat amb artistes i produccions de primer nivell en l'àmbit comarcal i nacional, tot destacant Olga Pitarch, Juan de la Rubia, Francesca Sales, Silvia Vázquez, Pedro Quiralte i llarg etcètera, i va actuar com a Marzio a la producció *Amadigi di Gaula* de Händel, a l'Auditorio Nacional i a l'Auditori de Barcelona, juntament amb Vespres d'Arnadí, tots sota la batuta de Dani Espasa i amb Xavier Sabata i Núria Rial al repartiment.

És membre del grup barroc Il Dolce Incontro, que treballa per fer-se un espai entre els més destacats d'aquest repertori a nivell nacional.

El seu repertori inclou un ampli ventall barroc, així com belcantista, cançó espanyola i d'oratori. Darrerament també destaca la seva incursió operística com a Cherubino de *Le nozze di Figaro* de Mozart, en què ha rebut un èxit destacat.

Mercedes Gancedo, soprano

Nascuda a l'Argentina, va debutar als divuit anys en el rol de Despina de *Così fan tutte* al Teatro Roma de Buenos Aires. Formada amb Jaume Aragall, Teresa Berganza, Mirelli Freni, Montserrat Caballé i Cecilia Bartoli, entre altres cantants, combina la faceta operística amb una intensa activitat en el camp del lied.

Guanyadora del premi Jove Promesa Artística de Caràcter Internacional de l'Asociación de Críticos de la República Argentina i la Beca Teresa Grüneisen del Mozarteum Argentino per estudiar a l'estranger, la soprano també va guanyar una beca d'estudis per al Màster de Lied Victoria de los Ángeles a l'ESMUC, així com la Beca Bach, entre d'altres. Igualment, ha estat premiada a la Competizione dell'Opera a Dresden, al Concurs Francesc Viñas de Barcelona i el Premi El Primer Palau, a més d'altres certàmens nacionals i internacionals.

Entre els rols d'òpera que ha cantat figuren Elle (*La voix humaine*), Mariana (*Das Liebesverbot*), Oberto (*Alcina*), Prilepa (*Pikovaia Dama*), Barbarina (*Le nozze di Figaro*), Papagena (*La flauta màgica*), Suor Genovieffa (*Suor Angelica*), Giannetta (*L'elisir d'amore*), Beniamino (*Giuseppe riconosciuto*), en teatres com ara el Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid, Festival Castell de Peralada, Teatro Campoamor d'Oviedo, Theater im Delphi (Berlín), Teatro Jovellanos de Gijón, sota la batuta dels mestres Gustavo Dudamel, Marc Minkowski, Dani Espasa, Dmitri Jurowski, Riccardo Frizza, Ivor Bolton i Josep Pons, entre d'altres.

Mercedes Gancedo combina la faceta operística amb una intensa activitat en els camps del lied i en el simfònic amb la *Quarta Simfonia* de Mahler o *Somni d'una nit d'estiu* de Mendelssohn, entre d'altres. Ha participat en festivals i auditoris importants: Schubertiada a Vilabertran, Oxford Lieder Festival, LIFE Victoria, al Palau de la Música Catalana, Auditori de Barcelona o Fundación Juan March de Madrid. El 2017, amb la pianista Beatriz Miralles, va enregistrar el seu primer àlbum, *Cooking America!*

Anna Alàs i Jové, mezzosoprano

©Michal Novak

L'Anna Alàs i Jové és una de les mezzosopranos catalanes més destacades de la seva generació, com ja van avançar els premis al Concurs Internacional de Lied de Stuttgart i al Concurs d'Òpera Barroca P. A. Cesti a Innsbruck.

Va néixer a Terrassa, on va rebre les primeres lliçons de cant. En acabar els estudis de cant a l'ESMUC va entrar a formar part de l'Opera Studio de l'Òpera de Nuremberg; posteriorment va completar el màster en cançó i oratori a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín. Ha guanyat, entre d'altres, el segon premi al Concurs Internacional de Lied de l'Akademie Hugo Wolf de Stuttgart (2010), amb el pianista Alexander Fleischer, i va ser finalista al Concurs de Cançó Richard Strauss (2009). El seu ampli repertori de cançó i concert l'ha portat a actuar a la Philharmonie de Berlín, Opéra National de Bordeus, Heidelberger Frühling, Konzerthaus de Berlín, Palau de la Música Catalana, L'Auditori o Schubertiada a Vilabertran. El seu repertori operístic inclou papers com ara Rosina (*Il barbiere di Siviglia*), Donna Elvira (*Don Giovanni*) o Annio (*La clemenza di Tito*).

Jorge Navarro Colorado, tenor

Jorge Navarro Colorado va fer els estudis de cant clàssic i òpera a la Guildhall School of Music and Drama de Londres i va completar la seva formació als programes Britten-Pears i Samling.

La temporada 2024-25 la seva agenda inclou cantar *Il ritorno d'Ulisse in patria* i *Dido & Aeneas* amb l'Accademia Bizantina (amb els directors Dantone / Pizzi) a Ravenna, el rol de Goffredo de *Rinaldo* (1731) a Karlsruhe amb Alessandrini, *Giuseppe riconosciuto* de Terradellas amb Vespres d'Arnadí al Palau de la Música Catalana i a l'Auditorio Nacional de Madrid, *The Christmas story* amb Arcangelo (dirigit per Cohen) a Anvers, Cambridge i Wigmore Hall de Londres, i *La Santissima Annunziata* de Scarlatti amb Europa Galante (a les ordres de Biondi) a Halle.

Altres actuacions destacades en temporades anteriors són Telemaco d'*Il ritorno d'Ulisse* (amb Biondi) al Grand Théâtre de Ginebra, *Requiem* de Mozart amb l'OBC (Pinnock) a L'Auditori, Gualtiero de *Griselda* a La Fenice (Fasolis), *Aries per a Ballino*, amb Opera Settecento al Festival Händel de Londres, *Lotario*, *Rodrigo* i *Ariodante* de Händel a Göttingen (dirigit per Cummings), *Pulcinella* de Stravinsky i *El retablo de Maese Pedro* de Falla amb BBC Now, *Die Schöpfung* de Haydn amb l'OBC, *El Messies* amb Vespres d'Arnadí, Orquestra Simfònica de Bilbao i Orquestra Simfònica de Sevilla als principals auditoris d'Espanya, Goffredo de *Rinaldo* (1731) amb la Capella Cracoviensis a Halle, com també *Il trionfo del Tempo e del Disinganno* i *Scipione* de Händel amb l'Early Opera i direcció de Curnyn.

La seva discografia inclou *Lotario* i *Rodrigo* de Händel per al segell Accent, *Cleofida* de Telemann–Händel amb Il Gusto Barocco (segell CPO), *Cantantes alemanyes* amb l'Ensemble Diderot (Audax) i *Infinite refrain* amb l'AAM dirigida per Cummings per a Signum.

Roger Padullés, tenor

© Marta Escobar

Nascut a Sallent i posteriorment establert a Valls, inicià la seva formació vocal a l'Escolania de Montserrat. Continua els estudis a l'Escola de Música de Cambrils i actuà amb diverses formacions corals, com la Coral Verge del Camí de Cambrils o la Capella Príncep de Viana. Com a solista, atret pel lied alemany, es traslladà a estudiar cant a Friburg de Brisgòvia (Alemanya) amb R. Pinheiro, becat per la Generalitat de Catalunya. L'any 2009 guanyà el segon premi al Concurs Internacional Francesc Viñas, així com el Premi Plácido Domingo.

Després de Friburg de Brisgòvia, completà la seva formació operística a l'Opéra Studio del Théâtre National d'Estrasburg (França) i inicià tot seguit una carrera professional que l'ha dut a cantar, entre d'altres, al Gran Teatre del Liceu, Teatro Municipal de Santiago de Xile, Opéra National du Rhin, Concertgebouw d'Amsterdam, Teatro Real de Madrid, Capitole de Tolosa de Llenguadoc o al Palau de les Arts de València, on ha estat dirigit per batutes com ara Zubin Mehta o els directors d'escena Peter Brook o Christoph Marthaler.

Paral·lelament ha actuat també en concerts de lied i oratori, com al Capitole de Tolosa de Llenguadoc, Opéra National du Rhin d'Estrasburg o al Rosenblatt Recital Series de Londres.

L'any 2015 va rebre el Premi Enderrock al millor disc de clàssica per *Mompou songs*, atorgat per la crítica, i els anys 2017, 2018 i 2019 el Premi Enderrock, per votació popular, també al millor disc de clàssica per *Tossudament Llach*, *Cançó d'amor i de guerra* i *Llull*, respectivament.

També ha escrit i dirigit escènicaament alguns dels seus últims espectacles, com *Händel. Eclipsi total*; *Emili Vendrell, la veu del poble*; *Dones d'òpera*, amb el cor Èulia de Valls; *Lenigma Garreta*, i ha creat i dirigit una adaptació participativa de *La flauta màgica* de W. A. Mozart amb motiu de les Decennals de Valls del 2022.

Vespres d'Arnadí

Orquestra barroca creada l'any 2005 per Dani Espasa i Pere Saragossa per oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat utilitzant instruments i criteris històrics, el nom recorda els concerts que al segle XVIII s'oferien habitualment als vespres com a postres dels sopars distingits dels nobles i els burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'*arnadí*, una de les postres més antigues del País Valencià.

El conjunt ha actuat a importants sales de concerts, com el Wigmore Hall de Londres, o el Festival Händel de Halle (Alemanya) i altres auditoris i festivals com són els de Peralada, Torroella de Montgrí, Barcelona, Praga, Ostrava, Madeira, Sevilla, Santander, Santiago de Compostela, Lugo i Madrid, entre d'altres.

Ha enregistrat tres discs amb el segell Musièpoca: *Pièces de Symphonie* de Charles Desmazes, *Missa en Re major* de Josep Mir i Llussà i *Anna Maria Strada* de Händel. A la darrera del 2018 va presentar el quart disc, amb el segell Aparté, titulat *L'Alessandro amante*, protagonitzat pel contratenor Xavier Sabata. Aquest desembre sortirà el seu últim disc, *Invisibili*, amb el magnífic contratenor Xavier Sabata, un recorregut interessant pel gènere de l'òpera seriosa, que les primeres dècades del segle XVIII estava vivint un procés d'intensificació virtuosística que portaria els cantants (sobretot sopranos i *castrati*) a convertir-se en les superestrelles de l'època.

Rep ajudes del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Ramon Llull.

VESPRES D'ARNADÍ ESTÀ FORMAT PER:

Violins I: Farran Sylvan James | Cecilia Clares | Oriol Algueró | Pavel Amílcar

Violins II: Vadym Makarenko | Maria Roca | Maria Gomis | Irantzu Zuasti

Viols: Natan Paruzel | Elizabeth Gex

Violoncels: Oriol Aymat | Jorge Alberto Guerrero

Contrabaixos: Mario Lissarde | Oriol Martí

Oboès: Aviad Gershoni | Ivan Alcazo

Trompes: Renske Wijma | Pepe Reche

Fagot: Joaquim Guerra

Arxillaüt: Pablo FitzGerald

Clave i direcció: Dani Espasa

Dani Espasa, clave, orgue i direcció

@Michal Novak

Dani Espasa és un dels noms més polifacètics de la música antiga actual. Nascut a la Canonja (Tarragona), va estudiar piano en els conservatoris de Tarragona i Barcelona i Arquitectura a la Universitat Politècnica de Barcelona.

Treballa com a compositor, pianista i director musical de dansa, televisió, cinema i, sobretot, de teatre, en col·laboració amb directors d'escena com Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Joan Ollé, Sergi Belbel o Jordi Prat i Coll, entre altres. Va ser premi Butaca 2020 per *La Rambla de les Floristes* (TNC). Ha col·laborat estretament amb Lídia Pujol i Maria del Mar Bonet, icompartit escenari amb molts altres cantants d'estils i gèneres variats. En l'àmbit contemporani ha dirigit el BCN216.

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

Palau 100

Dilluns, 17.02.25 – 20 h

Sala de Concerts

Vespro della Beata Vergine de Monteverdi

Natalie Pérez, *mezzosoprano*

Zachary Wilder, *tenor*

Emiliano González Toro, *tenor*

Fulvio Bettini, *baix*

Ensemble I Gemelli

Emiliano González Toro, *director*

Claudio Monteverdi: *Vespro della Beata Vergine*, SV 206-206a

Preu: de 18 a 68 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Mecenes col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagnés-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Eurofirms Group – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – Mª Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – M^a. del Carmen Pous Guardia – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Elvira Gaspar Farreras – Pepita Izquierdo Giralt – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

